

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Considerationis expositæ, in acerbis rebus, utilitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

stantiae ejus; etiam in forma servi, instar simulacri à Deo Patre figurati aspiciendus est. Quod præsertim passionis tempore cognoscere licuit; quando grandibus & cœribus tormentorum istibus ab artifice Deo percutitus, & tantum non contritus est (*voluit enim Dominus conterere eum infirmitate*) dum exactè denique transfiguraretur in virum dolorum, ille existeret divinæ artis princeps labor, & opus, si quod unquam existit accuratissimum, absolutissimum, spectatissimum, nimirum Deus crucifixus. In cuius operi perfectionem olim se studium adhibiturum per Zachariam appromiserat, dicens: *Ecce ego cœlabo sculpinum eum;* id (ut Aquila verit) ego sculpam aperturam ejus; lapidis nimirum, qui Prophetæ obiectus fuerat, & quo, ex communia interpretum sententia, ipse Christus representabatur. *Etsi sensus* (inquit S. Hieronymus) *istum lapidem clavis crucis lancea militis faciam vulnerari.* Itaque mysticus ille lapis, multiplici studio & arte variâ, attritus est flagris, inscripsi vibicibus, confixus spinis, clavis perfoßus, compunctus lancea; quod in eam evaderet, quam artifex Deus mente designaverat imaginem, & in simulachrum Archetypum, quod nobis ad imitandum proponeret, & cui nos, quam proxime possemus, assimilari & conformari veller.

Zach. 3.

§. 2.

Considerationes expositæ, in acerbis rebus, utilitas.

Quod igitur ex his consequens est: *Dei servus, dum aliquam corporis animive ægritudine premitur, ita subinde secum statuet, atque (ut arbitror) non sine opera pretio. Esse se in manu divini artificis, instar rudis & informis materiae, in Christi patientis simulacrum excalpendæ ac figurandæ; aut sanè veluti inchoatam jam ipsius Crucifixi imaginem, cui (prout quisque magis minusve perfectus est) adhuc multum operæ atque laboris adhibendum sit, dum ei digni-*

Dignitate elaboretur ad sui exemplaris similitudinem (hoc
est, ut alibi loquitur Sanctus Apostolus) donec formetur Christus in nobis. Ipsum porro sculptorem alium non esse quam
Amorem divinum, præstantem illum in omni genere arti-
ficem; qui afflictionum malleo & scalpro dolorum, nos
tundat, scalpat, radat, conformet, expoliat; idque eò
accuratius impensisve, quò quemq; magis ea in parte per-
ficere, sive ad majorem divini exempli similitudinem adduc-
cere, instituit. Sic quippe etiam S. Papa Gregorius, de su-
prà à nobis memorata Sancta Romula, sed alio in loco ar-
gens, apertè declarat, Deus instar summi opificis, afflicti-
onum ceu scalprorum ictibus, eos etiam, qui perfecti vide-
antur, tundere, ut ad imaginis divinæ similitudinem magis
magisq; perficiantur. Verba ejus sunt ista: *Sed quia plerumque, hi quos jam homines perfectos assimilant, adhuc in oculis summi Opificis aliquid imperfectionis habent; sicut sepe imperfecti homines nondum perfectè sculpta sigilla conspicimus, & jam quasi perfecta laudamus, quæ tamen adhuc artifex considerat & limitat, laudari jam audit, & tamen ea tundere meliorando non desinit: hac quam prediximus Romula, ea, quam græco vocabulo medici paralyzin vocant, molestiā corporali percussa est, &c. Vides hic supremum Opificem, homines velut sigilla nondum perfectè sculpta, morbis & afflictionibus velut tensionibus ac percussionibus limare, donec eos perfectè conformet, atque (quemadmodum dicere coepimus) ad exactam illam viri dolorum, filij inquam sui, à se per- cussi & humiliati, similitudinem adducat. Hinc igitur ajo-*
posse nostrum quemlibet, dum vel maximè rebus adversis
urgetur, consolandi sui non leve argumentum sumere, si
tacitè secum cogitatione ita disputet: Ægritudo ista, hic
morbus, hæc vexatio, ictus est mallei divini Amoris, vo-
lentis me sensim effingere & conformare ad imaginem
Domini mei crucifixi. Et heu! quantis adhuc tensioni-
bus

bus & sculpturis opus est, si eò denique adducendus sunt, ut etiam ruditanti exemplaris effigies, atque imperfectum simulacrum existat! At nimurum hoc ipsum tandem est, ut vel eâ causâ, nihil quamlibet durum atque acerbum sit refugiendum. Hic igitur tunde, Deus, hîc seca. Configuremur nunc imagini viri dolorum, ut in eandem cum illo imaginem postea transformemur in gloria.

Ex his porrò, quæ per plura capita, quadam argumentati connexione, disputata sunt, facile erit animadvertere, vox una Prophetæ Evangelici, quâ Christum à Deo percussum dixit, quâm variam nobis pia commentationis clavam suggerat, ad exaggeratæ inter quævis adversa patientiæ, ex Domini nostri imitatione, informationem. Quippe cùm secundum istud exemplar, nos quoque (uti dicebamus) percuti, tundi, incidi oporteat; sive ut lapides, coelestis stinatos ædificio; sive ut adamantes, divina coronæ intrenders; sive ut nummos, futuros æternitatis premium; sive ut botros, dulcem Deo laticem propinatueros; sive ut matromora, in Crucifixi figuranda effigiem; sive (quod extremum proximo capiti reservavimus) ut citharas quasdam, ipso percussu, sanequam suavem Deoque jucundam harmoniam elaboraturas.

CAPUT XXIV.

Christianam in adversis patientiam, harmoniam esse divinis auribus jucundissimam.

§. I.

Christus crucifixus, cithara Patris.

ATQUE ut suscepimus commentationi id tanquam fundatum præstruamus: video sanctis Doctoribus familiarem